

Betydning for Rentenyderne. Det er derfor særdeles ønskeligt, at der ogsaa i den forestaaende Vinter gennemføres Foranstaltninger, der tilsigter at fremme Kommunerne Bestræbelser for at yde Rentenyderne Hjælp til Indkøb af Brændsel.

Der stilles derfor Forslag om, at det Beløb, der i indeværende Finansaar staaer til Raadighed til Udbetaling af personlige Tillæg til Rentenyderne, forhøjes, og at dette ligesom ved Loven af 25. Juli 1940 sker saaledes, at Grænsen for det Beløb, der kan anvendes til Ydelse af personlige Tillæg til Rentenyderne, forhøjes fra $7\frac{1}{2}$ til 12 pCt. af Grundbeløbene af de i sidste Finansaar i vedkommende Kommune udbetalte Alders- og Invalidere renter.

Med Hensyn til Udgifterne ved Forslagets Gennemførelse bemærkes følgende:

I Regnskabsaaet 1940—41 kan det paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger antages, at der som Grundbeløb til Alders- og Invalidere rentenydere er udbetalt ca. 133 Mill. Kr. Den foreslaaede Forhøjelse af Grænsen for Ydelse af personlige Tillæg fra $7\frac{1}{2}$ pCt. til 12 pCt. vil under Hensyntagen til, at den højere Grænse næppe kan antages at blive fuldt udnyttet i alle Kommuner, bevirke en Merudgift paa ca. 3,5 Mill. Kr. udover Udgiften ved personlige Tillæg indenfor $7\frac{1}{2}$ pCt. Grænsen fuldt udnyttet.

Af Udgiften bærer Staten (herunder Invalidere forsikringsfonden) knap $\frac{2}{3}$ (nemlig $\frac{4}{7}$ af Udgiften for saa vidt angaar Alders- rentenydere og $\frac{6}{7}$ af Udgiften for saa vidt angaar Invalidere rentenydere), medens Kommunerne bærer Resten.